

АУТОРИ И ПРЕВОДИОЦИ БЕОГРАДСКОГ КЊИЖЕВНОГ ЧАСОПИСА

АУТОРИ

ДАВИД АЛБАХАРИ – Види *Београдски књижевни часопис*, бр. 28, стр. 210.

ПРЕДРАГ БЈЕЛОШЕВИЋ (1953, Бања Лука), песник, драмски писац, преводилац. Објавио десетак књига за децу и одрасле, две књиге прича. За књигу кратких прича и приповедака *У шетњи без љаве* добио Награду „Павле Марковић Адамов” Културног центра у Сремским Карловцима. За књигу песама *Горка слад* добио награду Требињских вечери поезије, награду Удружења књижевника за Босанску Крајину за књигу песама *Из међујросијора*, „Печат вароши сремскокарловачке” за књигу *Говор, Тишина*, и друге награде. Песме су му уврштене у више антологијских избора савремене српске и босанскохерцеговачке поезије и поезије за децу, и превођене на италијански, француски, немачки, пољски, руски, енглески, чешки, словачки, мађарски, словеначки, македонски и бугарски језик. Он сам преводио је на српски језик руске песнике. Живи и ради у Бањалуци.*

БЕРИСЛАВ БЛАГОЈЕВИЋ (1979), магистар је географских наука. Објавио четири књиге, а најновија му је збирка прича *Револуционар* (2012). Поезију и прозу објављивао је и у часописима, радови су му уврштени у већи број зборника. Добитник је неколико награда, од којих су најважније стипендија Фонда „Борислав Пекић”, прва награда књижевног конкурса „Сусједи”, у организацији Гете института и Француског института у БиХ, и прва награда за најбољу кратку причу у регији у 2011. години на конкурс часописа *Авлија из Црне Горе*. Радови су му превођени на енглески, пољски, шпански, малтешки и македонски језик. Тренутно живи и ради у Бањалуци.

ГЕОРГ БРИТИНГ (Регензбург, 1891 – Минхен, 1964), пјесник, прозни и драмски писац.

* Све белешке о ауторима заступљеним у тематику *Књижевна йресйоница – Бањалука* написао је приређивач темата, Миленко Стојичић, а екавизација је редакцијска. Изостављене су белешке о Петру Кочићу, Иви Андрићу и Бранку Ђопићу пошто су њихове биографије и дело познати најширој читалачкој публици. (Прим. ред.)

ИВАН ВЕЛИСАВЉЕВИЋ – Види *Београдски књижевни часопис*, бр. 27, стр. 179.

СВЕТЛАНА ВЕЛМАР–ЈАНКОВИЋ, књижевница и академик, рођена 1933. године у Београду. Дугогодишња уредница часописа *Књижевности* и уредница у издавачком предузећу „Просвета” (за савремену југословенску прозу и есејистику. Оснивач библиотеке „Баштина”). Ауторка следећих романа: *Ожиљак* (1956, 1999, друго прерађено издање), *Лајум* (1990), *Бездно* (1995), *Нијидина* (2000), *Востаније* (2004), романсиране биографије *Прозраци* (2003), романсиране историје Београда *Кайија Балкана* (2011). Збирке приповедака: *Дорћол* (1981), *Врачар* (1994), *Гласови* (1997). Књиге за децу: *Књија за Марка* (1998), *Очаране наочаре* (2006), *Седам мојих друјара* (1997). Молитве: *Светишник* (1998), Дrame: *Кнез Михаило* (1994), *Жезло* (2001). Књиге есеја: *Савременици* (1968), *Уклејници* (1993), *Изабраници* (2005). Лауреат је најзначајнијих књижевних награда и признања, између осталих и „Нинове награде”, за роман *Бездно*. Превођена на све важније европске језике. Живи у Београду.

МИХАИЛ ВИЗЕЉ рођен је 1970. године у Москви. Дипломирао на Факултету за хемијску машиноградњу МГУ и на Филолошком факултету „Горки”. Од 1993. ради као млађи научни сарадник у научноистраживачком предузећу „Плазмасил”. Инжењер-механичар са докторатом из филологије наставља паралелно образовање (музичко, информатичко, филмско). Од 1996. објављује есејистику и критику у руској и иностраној периодици. Творац је интернетског издања „*Lenta.ru*” (1999–2004), уредник часописа *Табурет* и *ГеоФокус*. Аутор је сценарија *Музика Планети* и *Музыкальные чайушки* (музика на интернету), уредник издавачке куће „Иностранка/Колибри” (2007–2011), оснивач кино-школе CINEMOTION (2009), где је и професор књижевног умећа, такође и оснивач језичке школе Moscampus, у којој предаје уметничко преводилаштво. Аутор је *Водича по Њујорку* (2003), књижевног хипертекстуалног пројекта „Невидимые города on-line” (2002) и десет књига превода са италијанског језика. Награђиван је за преводилаштво.

СЛАВИЦА ГАРОЊА–РАДОВАНАЦ рођена је 1957. године у Београду. Бави се књижевном науком, критиком и белетристиком. Важније књиге из књижевне науке и критике: *Народне ђесме Славонске Границе* (1987), *Анђолоија српске народне лирско-ејске ђоезије Војне Крајине* (2000), *Из сенке: ојледи, кришике и мали есеји* (2003); *Српско усмено ђоејско наслеђе Војне Крајине у зајисима 18, 19. и 20. века* (2008), *Жена у српској књижевности* (2010). Белетристика: *Под Месечевим луком*, роман (1992, више издања); *Девејта кућа*, проза (1994), *Исјоведање ђишине* (1996), поезија (1996); *Мој ђредак је дрво*, поеме (2007). Предаје на Филум-у у Крагујевцу, у завау ванредног професора. Живи у Београду.

АЛЕКСАНДАР Ф. ГИЉФЕРДИНГ (1831 – 1872), руски конзул у Сарајеву у периоду 1857 – 1858, путописац, аутор дела *Пушовање по Херцеговини, Босни и Старој Србији* (1859), *Библиографија Али-паше Ризванбеговића Стојчевића, Јоакимија Памучине из Мосара и Босански љепопис Стојке Скендерове из Сарајева*, прве жене учитеља, писца и јавног радника у Босни.

НИКОЛА ГУЗИЈАН (Гламоч, 1952 – Бањалука, 2001), песник, прозни писац, новинар. Студирао на Филозофском факултету у Новом Саду. Дугогодишњи уредник „Гласа“ („Глас Српске“). Објавио пет књига песама: *Зайиси у кућији, Вршак иле, Шкојац, Пусто поље, Чистио сјање*. Добитник неколико књижевних награда, између осталих Награде Требињских вечери поезије, Награде Књижевне омладине БиХ, Награде „Кочићево перо“, Награде међународног сајма књига у Херцег Новом.

ЂУРО ДАМЈАНОВИЋ (Голеша надомак Бањалуке, 1945 – Голеша, 2009) је завршио књижевност на Филолошком факултету у Београду. Писао је приповетке, романе, песме, прозу и поезију за децу. Објавио је више од петнаест књига, међу којима су *Успомене из љакла, Мајла у рукама, Једнодневни дневник, Земунска хроника, Неће нешто њева, Моја нација или мој камени врх, Србијана...* Добитник је награда „Исидора Секулић“, „Бранко Ћопић“, „Петар Кочић“, и других.

РАТКО ДАНГУБИЋ (Љубиње – Жрвањ, Херцеговина, 1946), приповедач, романсијер, афористичар. Објавио је романе: *Кућија за мушке циљеле* (2000), *Немачки у сто лекција* (2005), *Бела њрича* (2009) и *Moving Day* (2012); књиге прича: *Руска кола* (1995), *Вечера у врху* (1997), *Secondhand Story* (2002) и *Пола иконе* (2011); књиге афоризама: *Уместо истиине* (1972), *Made in Глава* (1986), *Речник јерейика* (1991), *Тештаменић бесмртника* (2007) и *Графији у лавиринту* (2009). Приче и афоризми заступљени су му у више антологија у земљи и иностранству. Писао је и драмске текстове за радио и ТВ. Живи и ради у Београду.

МИЛАН ДОБРИЧИЋ рођен је 1977. године у Београду. Дипломирао књижевност на Филолошком факултету у Београду. Један од оснивача удружења „Трећи Трг“ и међународног Београдског фестивала поезије и књиге *Трџи се! Поезија!*. Ради као новинар и преводилац. Објавио коауторску књигу прозе *Дневник 2000* (2001), збирке песама *Приписак* (2002), *Довијање* (2006) и *Блајословени љубијници* (2009), те збирку кратких прича *Цећ* (2010). Превођен у часописима на енглески, француски, пољски, румунски, каталонски, чешки, словеначки и турски језик. Превео с енглеског роман велшког писца Овена Мартела, *Друји човек* (2011) и збирку песама Паскал Пети, *Зоо ошац* (2012).

ЉИЉАНА ЂУРЂИЋ рођена је у Београду 1946. године. Дипломирала на Филолошком факултету у Београду, на групи за општу књижевност и

теорију књижевности. Објавила је збирке поезије: *Шведска гимнастика* (1977), *Оплед далмајинској биља и дрући њредели* (1980), *Преобиље /Нула* (1991); збирке приповедака: *Како сам љубила Франца Касџара* (1986), *Слике из њређходној живојџа* (1997), *Сџадијум опледала* (2004) и *Сви на крају кажу мама* (2009, 2010); збирке есеја *Beograd by my mind* (1995) и *Нек цркне свей* (2012); експериментални колумн-роман *Угри кравицу* (2001) и збирку колумни / хронику транзиционе Србије *Пресвлачење No 5102000* (2003) као и бревијар *Fool Memories* (2004). Приредила је антологију савремене српске женске приче *Женски континент*, песме Данице Марковић под насловом *Песме о алхемијском њокушају* као и омажантологију *Песме о библиотеци*. Превела је са енглеског језика поезију Силвије Плат (*Аријел и Рани одлазак /Изабране њесме*) као и збирку песама *Свей се не завршава* Чарлса Симића. Једна је од оснивачица и уредница часописа за женску књижевност и културу *ProFemina*. Била је колумнисткиња дневног листа *Данас* (2000-2002) и недељника *Евроџа* (2005-2006). За књигу приповедака *Сви на крају кажу мама* добила је награду „Стеван Сремац”.

АЛЕКСАНДРА ЂУРИЧИЋ – Види *Београдски књижевни часопис*, бр. 28, стр. 211.

АРТУР ЕВАНС (1851 – 1941), енглески археолог. Занимала га је „словенска грана муслимана”, из чега је настала књига *Пјешке кроз Босну и Херцеговину* (Лондон, 1875). Није боравио у Бањалуци, али је о граду оставио неке белешке. Објавио је и *Илирска њисма* (Лондон, 1878), заправо, збирку својих дописа *Манчестер џардијану* из Босанске Крајине о животу избјеглица.

ВОКИ ЕРЦЕГ (1986, Бањалука) објавио је збирку прича *Сенка* (Књижевна омладина Србије, Београд – Библионер, Бањалука, 2011). Аутор је краткометражног, документарно-експерименталног филма *Прича у џри слике*. Апсолвент је филмске и ТВ режије на Академији умјетности у Бањалуци у класи проф. Предрага Велиновића. Живи и ствара у Бањалуци.

МО ЈЕН (право име Гуан Моје – Guan Moye), кинески писац, добитник је Нобелове награде за књижевност 2012. године. Рођен је 17. фебруара 1955. године у провинцији Шандунг. Још као дете волео је пуно да прича, због чега је често трпео критике мајке, па је из тог разлога, касније, за себе изабрао псеудоним Мо Јен, што у преводу значи „не говорити” или „ћутати”. Како он сам у шали каже, као мали прижељкивао је да, кад одрасте, буде у могућности да сваки дан једе кинеске ваљушке које су до тада само имућнији људи могли себи приуштити, те да га је управо то нагнало да почне да пише. Његов књижевни опус обухвата велики број дела, романа, новела, приповедака и есеја. Од романа су свакако најпознатији *Приче о црвеним њољима сирка*, *Приче о биљоједима*, *Земља ракије*, *Баладе белој лука*, *Четрдесет једна лаж*, *Велика недра* и *широка*

бедра, Жаба, Црвена шума и др. За роман *Жаба* добио је најпрестижнију кинеску књижевну награду „Мао Дун“. У великом броју новела посебно се истичу „Прозирна ротква“, „Учитељ све више воли добру шалу“, „Ракија од сирка“, „Псећи пут“, „Промена“, „Бели памук“ и др.

Мо Јен радњу готово свих својих романа, новела и приповедака смешта у округ Гаоми у провинцији Шандунг. Гаоми описан у овим делима у исто време је и његово родно место, али и његова Утопија, оно је и реално и нестварно, у чему се види велики утицај Маркеса и Фокнера на његово књижевно стваралаштво, које је окарактерисано као „халуцинаторни реализам“. Сва његова дела су обојена специфичним народним, мистичним али и историјским колоритом.

За приповетку „Зид који је умео да пева“ могли бисмо рећи да на једном месту сажима основне елементе Мо Јеновог стваралаштва: бајковиту а у исто време и реалну слику Гаомија, локалне легенде, филозофију „ћутања“, мајсторство описа и богат симболизам.

НИКОЛА ЖИВАНОВИЋ – Види *Београдски књижевни часопис*, бр. 26, стр. 177.

СЛОБОДАН ЈОВАНОВИЋ – Види *Београдски књижевни часопис*, бр. 26, стр. 177.

МИЉЕНКО ЈЕРГОВИЋ (Сарајево, 1966), босанскохерцеговачки и хрватски књижевник и новинар. Објавио је тридесетак књига различитих жанрова (збирке песама, приповетке, романи, драме). Важнија дела: *Ојсервајџорија Варшава, Сарајевски Марлборо, Сарајевски Марлборо Мама Леоне, Двори од ораха, Inšallah Madona, inšallah, Ruta Taptenbaait, Срда њјева, у сумрак, на Духове...* И приче и романи тематски су му везани за Босну и Херцеговину. Један је од најпопуларнијих и најчитанијих писаца на подручју бивше Југославије. Дела су му преведена на двадесетак језика.

МИРОСЛАВ КАРАУЛАЦ (Мркоњић Град, 1932 – Београд, 2011) аутор је неколико књига поетске прозе, романа, приповедака и књижевних есеја. Објавио је више запажених радова о Андрићу. Радио је као професор, новинар, драматург, лектор и предавач на универзитетима у Лиону и Дижону. Дела: романи *Тойлојни удар* и *Водич кроз Варџар вакуф*; књиге приповедака *Хојенјојска венера* и *Писмо сулџану*; књиге поетске прозе *Файјална кожа, Тихи наслов, Дрво са речима, Локални њускови, Цивилни врџи*; књиге есеја *Рани Андрић, Андрићеве куле и џрадови, Андрић у дијломаџији*.

ЗДРАВКО КЕЦМАН (1948, Усорци код Санског Моста), песник, приповедач, романописац, преводилац. Књиге поезије: *Порџреј воде, Лудило њаука, Одјек џрафиџа, Кућа свијејџ завршава, Земљџишна књџиџа, Кошуља за одлажење, Начин чџиџања, Киџино џодне, Кућне сџвари,*

Лудило лушака (изабране песме), избране песме на пољском (*Szalenstwo rajaka – Лудило љаука*) и на словеначком (*Rajek je sleparega – Паук је слијеја љеја*). Објављени романи: *Рукописна осћавишина Терезе Жајар Комцове, Мршва вода, Сахрана на Варди, Сјаљивање* (са Љиљаном Лалић), *Scabiosa trenta* (и на словеначком), *Ковчези, нож и вјенчаница*. Књиге приповедака: *Кључеви, Најтална картиа*. Пише и књижевну критику и есејистику. Превођен је на десетак европских језика. И сам преводи и објавио је више књига превода са словеначког. И за поезију и за прозу је награђиван. Живи и ради у Бањој Луци.

ЈЕЛИЦА КИСО (1979) пише поезију, прозу и критику. Своје текстове досад је углавном објављивала у часописима. Објавила је збирку песама *Црна срећа* (у едицији „Првенац“ СКЦ Крагујевац, 2010). Добитница књижевне награде „Улазница 2009“ (прва награда за поезију). Њен роман *У којем љренуљку љочиње једна љрича* нашао се у ужем избору награде „Позив на путовање“, па је уврштен у зборник „5 децембар“ (Via print, ЈП Службени гласник, 2011). Уређује регионални информативни портал за књижевност и уметност: књижевност.орг и програмски је сарадник редакције Форум (СКЦ Београд) 2011/12. године. Бави се видео радовима.

СВЕТОЗАР КОЉЕВИЋ (БањалукаБањалука, 1930), историчар књижевности, преводилац, пензионисани универзитетски професор, члан Српске академије наука и уметности и Академије наука и умјетности Републике Српске. Дела: *Тријумф инћелиенције: ољеди о новијем аниљосаксонском роману, Хумор и мић, Наш јуначки еј, Пуљиви речи, The Eric in the Making* (Оксфорд, 1980, прерађена верзија *Нашеј јуначкој еја*), *Виђења и сновиђења, Хирови романа, По белом свету: зайиси и сећања, Посћање еја, Њејш у ениљској и америчкој куљтури, Ениљско-срјски речник, Ениљски ћесници двадесетјој века (1914 – 1918): Ог Вилфреда Овена до Филија Ларкина, Ениљски романсијери двадесетјој века (1914 – 1960): Ог Џејмса Џојса до Вилијама Голдинја, Вјечна збиља: Огјечи усмене у ћисаној књижевности, Вавилонски изазови...*

ВЛАДИМИР КОПИЦЛ (1949) завршио је студије књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Од 1971. до 2008. радио је као уредник, књижевни и позоришни критичар, а касније као помоћник градоначелника Новог Сада, директор Музеја савремене уметности Војводине и члан Градског већа Новог Сада за културу. Тренутно слободни писац. Викендом и мислилац. Објавио је књиге поезије *Аер* (1978), *Парафразе љућа* (1980), *Гладни лавови* (1985), *Вајаји & консирукције* (1986), *Пићање љозе* (1992), *Приказе – нове и избране кратке песме* (1995), *Клисурине* (2002), *Песме смрћи и разоноде – избране и нове песме* (2002), *Смернице* (2006), *Промашаји* (2008), *Совин избор* (2008), *27 ћесама: ћенкови & луње* (2011), *Несвршено* (2011), као и књиге есеја *Механички љаћак, дићићална љаћка* (2003) и *Призори*

из невидљивој (2006). Приредио је и превео неколико зборника и антологија, између осталих *Триј* – водич кроз савремену америчку поезију (1983, са В. Бајцем). Добио је Бранкову награду за прву књигу песама (1979), Стеријину награду за позоришну критику (1989), Награду ДКВ за књигу године (2003), награду „Стеван Пешић” (2003), награду ИСТОК-ЗАПАД (2006), Дисову награду (2008) и Награду „Десанка Максимовић”. Превођен је на десетак језика, заступљен у антологијама (на српском и у преводима). Живи у Новом Саду.

ТАМАРА КРСТИЋ – Види *Београдски књижевни часопис*, бр. 28, стр. 213.

ЕУГЕН КУМИЧИЋ (1850, Берсеч, Лабин, Истра – 1904, Загреб), студирао филозофију, бавио се политиком (народни заступник у Сабору), новинарством, књижевношћу (романописац, приповедач, драмски писац). Дела: *Јеликин босиљак*, *Зачуђени сватови*, *Оља и Лина...* У Бањалуци се затекао 1878. године као мобилисан војник.

ЛАЗА ЛАЗИЋ, песник, приповедач, есејист, писац књига за децу, преводилац, рођен је 1929. године у Сомбору. У родном граду завршио је основну школу и гимназију, а у Београду студирао филозофију и књижевност. Био је уредник књижевних часописа и издавачких предузећа (*Млада култура*, *Савременик*, *Раг*, „Култура...”). Превасходно лирски песник, објавио је десетак књига песама (*Инијиме*, *Пловећи чардак*, *Трска*, *Лейа моћ*, *Светлосни зјай*, *Фанијазмајорија у сунон...*) Његови кратки есеји, белешке, лирске минијатуре, философски текстови и друго објављени су у књизи *Шум лишћа*. Објавио је велик број књига за децу, међу којима су роман *Муња у кайи росе*, књиге песама *Ојшћиа истјорија йајшћуљака*, *На дрвечју чавка*, књига прича *Ветрова кћи...* Објавио је десетак књига препева уметничке књижевности са седам европских језика. Приредио је антологију светске поезије за децу *Златно доба* (1990), у којој су његови препеви с француског, немачког, енглеског, руског и италијанског језика. Песме и проза објављене су му у низу антологија и превођене на десетак језика. За своје дело добио је више награда и признања.

РАНКО МАРИНКОВИЋ (Вис, 1913 – Загреб, 2001), један од најзначајнијих хрватских писаца 20. века. Дипломирао је на Филозофском факултету у Загребу. За време Другог светског рата интерниран је у логор Феромонте у Италији, затим су га пребацили у Бари и на крају у синајски збег „El Shatt”. После рата био је директор драме Хрватског народног казалишта и професор Академије за казалишну умјетност у Загребу. Био је члан ХАЗУ. Главна дела: драме *Албајрос* (1939) и *Глорија* (1955), прозе *Проза* (1948), *Руке* (1953) и *Понижење Сокрајиа* (1959), роман *Киклој* (1966), есеји и критике *Гесће и јримасе* (1951).

МИРЈАНА МАРИНШЕК НИКОЛИЋ – Види *Београдски књижевни часопис*, бр. 27, стр. 184.

АЛЕКСАНДАР МИЛОСАВЉЕВИЋ – Види *Београдски књижевни часопис*, бр. 26, стр. 178.

СНЕЖАНА МИНИЋ рођена је 1958. у Нишу. Завршила основну школу и гимназију у свом родном граду. Студије германистике завршила на Филолошком факултету у Београду. Магистрирала са темом о рецепцији дела Готфрида Бена у српскохрватском језичком простору. Приредила је и превела изабране есеје Г. Бена *Проблем јенија*, есеје и чланке Рајнера Вернера Фасбиндера *Сенке заиста и никакво сажаљење*, као и његову драму *Жабари*. Објавила је следеће књиге: *Слике за кулисе* (1981; награда „Смели цвет“), *Девећ гуша* (1987), *Једнолија, дволија* (1994), *Немачке њесме* (2002), *Злато и сребро* (2009). Песме су јој превођене на бугарски, немачки, енглески и пољски језик. Заступљена је у антологијама новије српске лирике, као и антологијама српске лирике у Немачкој и Пољској. Преводе немачких аутора објављивала у низ наших часописа. Живи у Нишу, Београду и Хамбургу.

КОЉА МИЋЕВИЋ (Бањалука, 1941), завршио студије опште књижевности у Београду. Преводац поезије, есејиста и песник, музиколог и астролог. Објавио осам збирки стихова на српском и осам на француском језику, те три књиге о превођењу поезије, *Констанције и њревиди*, *Афричка лејенда* и *ПРИМ. ПРЕВ.* Превео и објавио све велике и минорне француске песнике у осам антологија и тридесетак књига, од Трубадура, Кретјена де Троа, Шарла Орлеанског, Франсоа Вијона, Мориса Сева до Виктора Игоа, Шарла Бодлера, Жила Лафорга, Стефана Малармеа, Пола Валерија, Виктора Сегалена. С енглеског је превео целокупно песничко дјело Едгара Алана Поа, са шпанског *Први сан* Сор Хуане де ла Круз и *Циџански романсеро* Федерика Гарсије Лорке, са словеначког избор поезије Франца Прешерна на српском и на француском... С италијанског је 1989. објавио свој превод *Комедије* Дантеа Алигијерија на француском и, 2004. на српском... Из области музикологије објавио је књигу музиколошких стихова с коментарима, *Моцарћ сусреће Скарлајшија* (2000); *Светше, лаку ноћ* (огеди о кантатама Јохана Себастијана Баха); *МОЦАРТ, Злочин Марије Терезије* (2001. и 2011), *Лирску историју музике од Пиџајоре до Баха*, у четири тома, 2011. Добитник је награда: „Милош Н. Ђурић” за превод *Песама* Стефана Малармеа, 1971, Београдских клокотриста за 365 варијација на Вијонов „*Кайрен*”, 1974, Велика златна медаља Француске Академије за ширење француске културе и језика, 1988, награде „Сретен Марић” за књигу огледа *Осам Влашића француској симболизма*, 2010.

МИЛЕНА МРАЗОВИЋ (Бјеловар, 1863 – Беч, 1927), новинарка, списатељица. Потомак је старе хрватске племићке породице Мразовића од Мразовца. Школу је завршила у институту за дјевојке у Будимпешти. Неколико недеља после окупације БиХ од стране Аустроугарске дошла је са родитељима у Босну, где јој је отац постао чиновник, и то најпре у Бања Луци а онда у Сарајеву. Била је удата за Josefa von Preindelsberger-a, лекара у Сарајеву. Писала је новеле и есеје, на немачком, али понешто и на нашем језику. Скупљала народне бајке. У Берлину јој је 1893. године објављена књига новела *Селам*, а 1909. књига о БиХ под насловом *Књига босанских скица (Bisnishes Skizzenbuch)*, са цртежима Лудвига Ханса Фишера.

РАНКО ПАВЛОВИЋ (1943, Шњеготина Горња, код Теслића) пише поезију, прозу и драмске текстове, за одрасле и за децу, књижевну критику и есејистику. Објавио је десет збирки песама, тринаест збирки приповедака, три романа, збирку есеја и десет радио драма за одрасле, затим дванаест збирки прича за децу, један роман за младе, десетак текстова за дечја позоришта и петнаестак радио игара за децу. Завод за уџбенике и наставна средства у Источном Сарајеву објавио је његова *Изабрана дјела*. Заступљен је у читанкама, лектири и многим антологијама, превођен и награђиван значајним признањима за књижевност, међу којима су и награде „Петар Кочић”, „Лаза Костић”, „Гордана Брајовић”, „Исак Самоковлија”, „Григорије Божовић”, „Веселин Маслеша”, више награда за књигу године... Живи у Бањалуци

НЕНАД РАДАНОВИЋ (1938, Марићка код Приједора), прозни писац, песник, есејист, критичар. Објавио је петнаестак књига прозе и поезије: књиге приповедака *Срећа*, *Свети човек*, *Времена*, *Трајови*; роман *Јаков*; књиге песама *Псалми о кошуши*, *Тјесна*, *Враћа јесени*, *Сан и шрава...*

РАНКО РИСОЈЕВИЋ (1943, Календери код Костајнице) завршио је студије математике и физике на Природно-математичком факултету у Сарајеву. Био је уредник „Гласа Српске”, и уредник часописа *Пушеви*, *Универзитетска библиотека*, и *Освјетљења*. До сада је објавио око четрдесет књига, од чега десет из области поезије и прозе, затим пет драмских текстова за децу, две драме за одрасле и десетак радио игара. Добитник је Награде „Бранко Ћопић” Фондације „Бранко Ћопић” при САНУ (за роман *Босански целаји*), Награде „Лаза Костић” (за прозну књигу *Шум*), Печата вароши сремскокарловачке (за књигу песама *Први свијет*, 2003), Награде „Скендер Куленовић” за најбољу књигу поезије 2004. (*Први свијет*), Награде *Полишкиној забавника* за дечију књигу (*Иваново ошваране*), Кочићеве награде, 2006... Живи у Бањалуци.

ЋАМИЛ СИЈАРИЋ (Шиповице код Бијелог Поља, 1913 – Сарајево, 1989). Од 1936. студира право у Београду и дипломира 1940. године. За време рата службовао је као судски чиновник у Сарајеву, Мостару, Босанској

Градишци и Бањалуци, а пред крај рата одлази на слободну територију и постаје дописник ТАНЈУГ-а. Године 1945. постављен је за секретара Суда народне части у Бањалуци, потом је новинар у листу *Глас* и драматург Народног позоришта. У Сарајево прелази 1947, ради у редакцији *Задружара*, затим од 1951. до одласка у пензију, 1983, ради у литерарној секцији Радио Сарајева. Дела: књиге прича *Рам-Буља*, *Зелен њрсиен на води*, *Наша снаха и ми момци*, *Пућници на њују*, *Кад дјевојка сјава*, *џо је као да миришу јабуке*, *Француски њамук*, *Римски њрсиен*, *Драћи камен мерџан*; романи *Бихорци*, *Кућу кућом чине ласџавице*, *Мојковачка биџка*, *Конак*, *Царска војска*, *Рашка земља Расџија*; књига путописа *Зайиси о њрадовима*; књиге песама *Лирика* и *Колиба на небу*, те више избора из дела.

ЈОВАН СКЕРЛИЋ (Београд, 1877 – Београд, 1914), историчар књижевности, књижевни критичар, публициста. Гимназију и Велику школу завршио је у Београду (1899), а студирао је у Лозани, Паризу и Минхену. Године 1905. изабран је за ванредног професора српске књижевности на Београдском универзитету. Од 1905. до 1914. био је уредник *Српској књижевној џласника*, а од 1912. до смрти народни посланик. Дела: *Поџлед на данаџњу француску књижевносџ*, *Униџџење есџејџике и демокраџизација умејносџи*, *Јаков Ињаџовић*, *Омладина и њена књижевносџ*, *Војислав Ј. Илић*, *Француски романџичари и српска народна џоезија*, *Српска књижевносџ у 18 веку*, *Свеџозар Марковић*, *њеџов живоџ*, *рад и идеје*, *Исџоријски џреџлед српске шџамџе*, *Исџорија нове српске књижевносџи*, *Данаџњи српско-хрвајски национализам*, *Писџи и књије*, *џрикази и криџиџке...*

МИЛЕНКО СТОЈИЧИЋ (1956), песник, прозни писац, есејиста, критичар, антологичар. Основну школу и гимназију завршио у Мркоњић-Граду, у Београду студирао југословенску и општу књижевност. Живи у Бањалуци. Запослен је на Радију Републике Српске. Главни је и одговорни уредник издавачке делатности Удружења књижевника Републике Српске, Подружница књижевника Бањалука. Објавио три књиге песама, седам књига приповедака, једанаест романа, десет антологија... Награде: „Петар Кочић” (за прозни опус, 2011), Годишња награда Удружења књижевника Републике Српске, (за роман *Ломонос*, *џрви Рус*), „Кочићево перо”, (за роман *Перо на жучи*), Награда „Иво Андрић” за причу (сарајевско *Ослобођење*), Награда „Веселин Маслеша” града Бањалуке за целокупно стваралаштво... Превођен на енглески, француски, немачки, пољски, словеначки...

ДРАГАНА СТОЛИЋ – Види *Београдски књижевни часоџис*, бр. 27, стр. 185.

ТАЊА СТУПАР–ТРИФУНОВИЋ (1977, Задар) дипломирала је на Филолошком факултету у Бањалуци. Објавила је четири књиге поезије и једну књигу колумни. Поезија јој је награђивана и превођена на енглески, њемачки, пољски, словеначки, француски и дански језик. За збирку

О чему мисле варвари док доручкују, проглашену најбољом књигом поезије у БиХ за 2007/2008, номинована је за књижевну награду Bank Austria Literaris – Eastern and Southeastern European Literature Award, у оквиру које је награђена резиденцијалним програмом „Artists in Residence”. За збирку *Главни јунак је човјек који се заљубљује у несрећу* добила је награду „Фра Грго Мартић” за 2009. годину. Заступљена је у више антологија и избора поезије и прозе, у земљи и иностранству. Уредница је часописа *Пушјеви*.

ДРАГАН ХАМОВИЋ је рођен 1970. године у Краљеву. Од 2003. живи и ради у Београду. Дипломирао, магистрирао и докторирао на групи за српску књижевност и језик Филолошког факултета у Београду. Пише песме, есеје, критике, бави се уредничким и приређивачким радом. Био је главни и одговорни уредник часописа *Повеља* и управник Народне библиотеке „Стефан Првовенчани” у Краљеву, потом уредник у Заводу за уџбенике, а сада је запослен у Институту за књижевност и уметност. Објавио је књиге песама: *Мракови, рује* (1992), *Намештеник* (1994), *Мајична књија* (2007), *Албум раних сишхова* (2007) и *Жежено и нежно* (2012); књиге есеја и критика: *Сјвари овдашње* (1998), *Песничке сјвари* (1999), *Последње и прво* (2003), *С обе сјране* (2006), *Песма од њочейка* (2009); студије: *Лейо и цијатаи*. *Поезија и њоејика Јована Христийћа* (2008), *Раичковић. Песнички развој и њоејичко окружење* (2011). Међу ауторима је монографије *Морава* (2006). Добитник Награде „Милан Богдановић” (2006) за књижевну критику и Награде САНУ из Фондације Бранка Ћопића (2008) за песничку збирку *Мајична књија*.

ИРФАН ХОРОЗОВИЋ рођен је 1947. године у Бањалуци, где је завршио основну школу и гимназију. Филозофски факултет (Компаративна књижевност и Југославенски језици и књижевности) завршио је у Загребу. Био је уредник студентског листа *Пишња и њушеви*, одговорни уредник у издавачкој дјелатности „Новог гласа” у Бањој Луци. Објавио више од тридесетак романа, књига прича, песама, драма... Добитник је Награде „Седам секретара СКОЈ–а” (1972), Награде града Бање Луке (1980), Награде Удружења књижевника БиХ (1988), Награде за најбољу књигу за дјецу у БиХ (1987), Награде Друштва писаца Босне и Херцеговине за 1998. годину и других награда и признања. Заступљен је у бројним антологијама приповетке, поезије и драме, те превођен на више језика. Живи у Сарајеву.

АЛЕКСАНДРА ЧВОРОВИЋ, песникиња и прозни писац, рођена је 1976. године у Бањалуци и у родном граду, на Филозофском факултету, дипломирала је књижевност. Магистрирала је на Филолошком факултету у Београду, група за библиотекарство и информатику. Радила је као новинар, сарадник, извршни уредник и члан редакција многих књижевних часописа (*Пушјеви*, *Књижевник*, *Диван*, *Албум...*), а сада ради као библиотекар-информатор и координатор за Дјечију библиотеку у Народној и универзитетској библиотеци Републике Српске. Досада је објавила следеће самосталне књиге: *Шайаић њинених дивова*, *Анђео њод кревешом*,

Монолој у шољи кафе, Цвијети на кайији сна. Превођена је на енглески, њемачки, пољски, дански и словеначки језик. Уврштена је у многе зборнике и антологије. И за поезију и за прозу више је пута награђивана.

ЕВЛИЈА ЧЕЛЕБИЈА (1611, Истанбул – 1682, Египат), један од најславнијих отоманских путописаца. Његови путописи су од великог значаја за историографију. Пропутовао је кроз цело Османско царство, а своја запажања објавио у делу *Сејахаџнаме*, збирци од 10 томова која обухвата описе свих његових путовања. Између осталог, у његовим путописима има интересантних описа балканских земаља из седамнаестог века.

РАДИВОЈ ШАЈТИНАЦ рођен је 1949. године у Зрењанину. Школовао се у родном граду и Београду (Филолошки факултет, Општа књижевност с теоријом). Пише поезију, прозу, књижевну и ликовну критику и драмске текстове. Објавио дванаест збирки песама, једанаест прозних књига, две књиге есеја. Превођен је на енглески, руски, немачки, мађарски, француски, италијански, пољски, словачки, румунски, македонски, фински, грчки и турски језик. Добитник је награда: „Младост”, „Сребрени печат вароши сремскокарловачке”, Награде за књигу године Друштва књижевника Војводине за прозу, „Стеван Пешкић”, „Милутин Ускоковић”, „Карољ Сирмаи”, „Димитрије Митриновић”. У периоду од 1990. до 2005. године био је главни и одговорни уредник часописа *Улазница*. Изведено му је неколико позоришних текстова. Преводи с руског и енглеског. Познатији наслови песничких књига: *Даровно њушовање, Панџосов извештај, Лед и млеко, Пси верса*; књиге прозе: *Шуми се враћају њајови, Чеховија, Жрџиве бигермајера, Кинеско двориште, Lirik klinik*; књиге есеја: *Демоћон, Хошел Чарнојевић, Хајка на Акшеона*.

ВИТАЛИЈ АЛЕКСАНДРОВИЧ ШЕНТАЛИНСКИ – Види *Београдски књижевни часопис*, бр. 29, стр. 216.

НИКОЛА ШОП (Јајце, 1904 – Загреб, 1982), један од најзначајнијих хрватских и босанскохерцеговачких песника 20. века, писао је прозу, поезију у прози, драме. У почетку су му песме везане за завичајно босанско поднебље, да би касније превладали „мотиви из света сиротиње и обичне свакидашњице, уз средишње хришћанске и мистичне симболе”. У седамдесетим годинама његова поезија постаје изузетно херметична, залази у астралне светове и говори о „свемирским пустоловинама”, што привлачи и млађе генерације песника и читалаца. Шоп је преводио латинске песнике и, између осталих, написао и ова дела: *Пјесме сиромашној сина, Исус и моја сјена, Од раних до касних њијетлова, Тајанствена њрела, За касним стиолом, Асијралије, Походи, Док свемири вену, Босанска њрилоија*. Живео је једно време и у Земуну.

ПРЕВОДИОЦИ

НЕДА НИКОЛИЋ БОБИЋ – Види *Београдски књижевни часопис*, бр. 28, стр. 218.

АНА ЈОВАНОВИЋ је дипломирала 1999. године на групи за кинески језик и књижевност Катедре за оријенталистику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Магистарске и докторске студије је завршила на Пекиншком Нормал Универзитету (*Beijing Normal University*) на смеру Кинески језик и писмо. Предавачким радом се бави у континуитету од 2003. године. Од 2010. године ради као сарадник Института Конфуције у Београду, а од марта 2012. године и као лектор за кинески језик на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Бави се научним и преводилачким радом.

РАДМИЛА МЕЧАНИН – Види *Београдски књижевни часопис*, бр. 26, стр. 181.

CIP– Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије

82

БЕОГРАДСКИ КЊИЖЕВНИ ЧАСОПИС / главни и одговорни уредник Милован Марчетић. – Год. 8. бр. 29 (зима 2012) – . – Београд (Француска 7) : Књижевно друштво Хипербореја, 2012 – (Београд, Штампарија „Гласник”). – 23 cm

Тромесечно

ISSN 1452-2950 = Београдски књижевни часопис

COBISS.SR-ID 127399948